

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไพร

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒

องค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไพร อำเภอจอมบึง จังหวัดราชบุรี

**บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไพร
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒**

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น
หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไพรซึ่งพระราชนครินทร์
สาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้กระทำได้โดยการตราเป็นข้อบัญญัติ จึงตราข้อบัญญัตินี้

**ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไฟร
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์**

พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไฟรว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยง
หรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันตำบลและองค์การบริหารส่วน
ทั่วไป พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการ
สาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ องค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไฟรโดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
เบิกไฟรและนายอำเภอจอมบึงจึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

**ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไฟร เรื่อง การควบคุมการ
เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๗”**

**ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไฟรตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้โดย
เบ็ดเสร็จ ที่ทำการขององค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไฟรแล้วก้าวสิบวัน**

ข้อ ๓ ในข้อบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่
เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ ทรงสัตว์ ที่ซังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่น
ที่ไม่ใช่การควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ” หมายความว่า กิจการประเภทต่างๆ ที่ต้องมีการ
ควบคุมตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไฟร เรื่อง กิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๕๘

“เจ้าของสัตว์” หมายความรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและ
ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไฟร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

ข้อ ๔ ข้อบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่

(๑) การเลี้ยงและปล่อยสัตว์ของทางราชการ

(๒) การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในงานพระราชพิธี พิธีกรรมทางศาสนา หรือประเพณีท้องถิ่นตาม
ประเพศของทางราชการ หรือได้รับการอนุญาตจากทางราชการ

(๓) การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เพื่อกิจกรรมใด ๆ ท้องค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไฟร ประกาศกำหนดพื้นที่ส่วนหนึ่งส่วนใดให้เลี้ยงโดยมีกำหนดระยะเวลาที่แน่นอนเป็นการเฉพาะ

ข้อ ๕ ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไฟรรักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

หมวด ๑ บททั่วไป

ข้อ ๖ ห้ามมิให้ผู้ใดปล่อยสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะ หรือในที่อื่นใดที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดโดยเด็ดขาด

ข้อ ๗ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไฟรเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ไก เป็ด สุนัข แมว นก สัตว์อื่น ๆ สัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าซึ่งได้รับอนุญาตจากการป่าไม้ โดยเด็ดขาด ดังนี้

(๑.๑) สถานที่ราชการทุกแห่งในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไฟร เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากหัวหน้าหน่วยงานสถานที่ราชการนั้น

(๑.๒) ศาสนสถาน และสถานที่ประกอบพิธีกรรมทางศาสนา

(๑.๓) ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไฟร

(๑.๔) ตลาด

ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดประเภทและชนิดสัตว์ที่ต้องควบคุมการเลี้ยงเพิ่มเติม แห่งนี้ โดยอาจควบคุมการเลี้ยงสัตว์เฉพาะในเขตท้องที่ได้ท้องที่หนึ่งหรือเดิมพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไฟร

(๒) ให้พื้นที่บริเวณถนนหรือทางสาธารณะที่ประชาชนใช้ร่วมกันในตำบลเบิกไฟร ห้องสองฝั่งเป็นเขตห้ามเลี้ยงสัตว์หรือปล่อยสัตว์ประเภท ช้าง ม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ไม่เกิน ๕๐ ตัว เว้นแต่เพื่อการเดลีอุบัյย์ถินฐานสัตว์

ข้อ ๘ เพื่อประโยชน์การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไฟร ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไฟรมีอำนาจออกประกาศกำหนดเขตพื้นที่เลี้ยงสัตว์หรือ ปล่อยสัตว์ ที่ต้องควบคุมตามข้อ ๗ โดยให้มีมาตรการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดจำนวน ประเภท และชนิดของสัตว์ที่เลี้ยง

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการทำท่าที่เปลี่ยนตามประเภทและชนิดของสัตว์

(๓) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการปล่อยสัตว์ตามข้อ ๗

หมวด ๒ การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

ข้อ ๘ ในการเลี้ยงสัตว์ ให้เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) ควบคุมดูแลสัตว์มิให้ก่อเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อื่น

(๒) รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ จัดเก็บสิ่งปฏิกูลให้ถูกสุขลักษณะเป็นประจำ ไม่ปล่อยให้เป็นที่สะสมหมัดแมลง กิตกลิน เมมัน หรือแหล่งเชื้อโรคที่เป็นอันตราย

(๓) ต้องรับผิดชอบต่อความเป็นอยู่ของสัตว์ให้ดำเนินชีวิตอยู่อย่างปกติ หากเจ้าของสัตว์ไม่สามารถเลี้ยงดูสัตว์ได้เป็นการชั่วคราว ต้องจัดให้มีผู้ดูแลความเป็นอยู่ของสัตว์ให้เป็นปกติ

(๔) จัดให้มีการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันยั่งๆ ใจจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์

(๕) ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน ไม่ปล่อยให้สัตว์ออกนอกสถานที่เลี้ยงสัตว์โดยปราศจาก การควบคุม กรณีเป็นสัตว์ดุร้ายจะต้องเลี้ยงในสถานที่ที่ห้องรกรที่บุคคลภายนอกเข้าไปไม่ถึงตัวสัตว์ และมีป้ายเตือน ให้ระวังไว้อย่างชัดเจน

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำแนะนำของเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

ข้อ ๑๐ การเลี้ยงสัตว์ที่เป็นการประกอบกิจกรรมตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเบิกไพร ร่อง ๒๕๕๙ ต้องปฏิบัติภายใต้มาตราการ ดังนี้

(๑) สถานที่ตั้ง

(๑.๑) ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้กับผู้อพยพอยู่ใกล้เคียง

(๑.๒) ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ซึ่งกันเป็นสัดส่วนและให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะ ทางน้ำ สาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของและมิทิ่งอันประชาจากหลังคาหรือสิ่งใดปะคลุมโดยรอบบริเวณ เลี้ยงสัตวนั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ด้านที่มีแนวเขตที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ ประเภทเดียวกันหรือมีการ บริหารรื้ดการที่ดี

(๒) อาคารและส่วนประกอบ

(๒.๑) อาคารต้องเป็นอาคารเอกสารและมั่นคง แข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่ การเลี้ยงสัตว์ ประมาณนั้น ๆ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

(๒.๒) พื้นต้องเป็นพื้นแน่น ทำความสะอาดง่ายไม่ฉอะแฉ เว้นแต่การเลี้ยงสุกร พื้น จะต้องเป็นคอนกรีตและมีความลาดเอียงพอสมควรเพื่อให้น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้ โดยสะดวก

(๒.๓) หลังคาต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควรและมีช่องทางให้แสงสว่าง หรือแสงแดด ส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

(๒.๔) คอกต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่าง แออัด

(๒.๕) การระบายอากาศต้องจัดให้มีการระบายอากาศถ่ายเทให้เพียงพอ

(๓) การสุขาภิบาลทั่วไป

(๓.๑) การระบายน้ำ

(๓.๑.๑) ต้องจัดให้มีร่างระบายน้ำโดยรอบตัวอาคารให้มีความลาดเอียง เพียงพอให้น้ำ

(๓.๑.๒) น้ำทิ้งต้องมีการบำบัดก่อนระบายน้ำสู่ทางระบายน้ำแหล่งน้ำ สาธารณะหรือใน

(๓.๒) การกำจัดมูลสัตว์

(๓.๒.๑) ต้องเก็บความมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน

ให้ได้ระดับ

ที่เอกสาร

(๓.๒.๒) ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะไม่ให้ส่งกลับเหม็น อันเป็นเหตุรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

(๓.๓) การป้องกันเหตุเดือดร้อนรำคาญ

๑. กีดกัน
(๓.๓.๑) ถ้ามีการสูมไฟไม่แมลงให้สัตว์ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อน รำคาญแก่ผู้อยู่อาศัย

(๓.๓.๒) ต้องป้องกันเสียงร้องของสัตว์ไม่ให้เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อยู่อาศัยใกล้เคียง

๒. ออกเป็นอกสถานที่
(๓.๓.๓) การเลี้ยงสัตว์ที่มีขน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันไข่ไม่ให้ปลิวฟุ้งกระจาย

๓. เดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง
(๓.๓.๔) ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สิน หรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

(๓.๔) การรักษาความสะอาดต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดเสมอ

(๓.๕) การกำจัดซากสัตว์ให้ใช้วิธีการเผาหรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรค และการก่อเหตุรำคาญจากกลับเหม็น

(๔) ต้องปฏิบัติตามข้อบัญญัติองค์กรบริหารส่วนตำบลเบิกไฟร เรื่อง การควบคุมกิจการที่เป็นภัยต่อสุขภาพ พ.ศ. ๒๕๔๙ ในส่วนที่เกี่ยวข้อง

ข้อ ๑๑ เมื่อมีกรณีสงสัยหรือพบว่าสัตว์ที่ตนเลี้ยงไว้มีอาการโรค เช่น อาการดูดาย วิงเพ่นพ่าน กัดต่อย ลาก หรือซึ่งชื่น ชูกตัวในที่มืด ปากอ้าลิ้นห้อยแดงคล้ำ น้ำลายไหล เดินโซเซ ตัวแข็ง ขาอ่อนเปลี่ยน เจ้าของต้องนำมาน้ำที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ภายใน ๒๕ ชั่วโมง

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง กัดหรือทำร้ายบุคคลใด ให้เจ้าของที่เป็นผู้ครอบครองสัตว์นำสัตว์นั้นกลับขึ้นเพื่อสังเกตอาการไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน และแจ้งอาการสัตว์ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์พื้นที่ทราบ

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง ตายหรือสงสัยจะเป็นโรค เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตวแพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์พื้นที่ เพื่อตรวจหาโรคสัตว์

ข้อ ๑๒ เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องอำนวยความสะดวกให้กับเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่ห้ามมิให้บุคคลใดขัดขวางการจับตัวเจ้าของสัตว์ที่มีเจ้าของในที่สาธารณะ หั้งนี้ให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นได้มีหน้าที่ให้ข้อมูลสัตว์ที่สงสัยว่าจะเป็นโรคสัตว์

หมวด ๓ อำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๖ โดยเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วจึงนำสัตว์ที่ได้มาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืนให้สัตว์นั้นตกเป็นขององค์กรบริหารส่วนตำบล เป็นไปได้ แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้

จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดแล้วค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทน
กิจวัตร

ในกรณีที่มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืน^กภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์กรบริหาร
ส่วนตำบลลебิกไฟร ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานห้องถินพนัสน์เป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อ
ชีวิต ให้เจ้าพนักงานห้องถินมีอำนาจทำการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๔ ให้เจ้าพนักงานห้องถินมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนห้องถินเพื่อให้ปฏิบัติ
หน้าที่ตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ และข้อบัญญัตินี้ในเขตอำนาจ
ขององค์กรบริหารส่วนตำบลลебิกไฟร ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

ข้อ ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษ
พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่ ๑๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๘

(ลงชื่อ)

(นายธรรมรักษ์ บุตรน้ำเพ็ชร)
นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลลебิกไฟร

เห็นชอบ

(นายประยงค์ จันทเต็ง)
นายอำเภอจอมบึง

(นายสมศักดิ์ ใจดี)